

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal ve veřejném zasedání konaném dne 23.5.2016 v senátě složeném z předsedy JUDr. Čestmíra Dudy a soudců JUDr. Jaroslava Málka a JUDr. Vladislava Topiarze o odvolání obžalované MUDr. [REDACTED] nar. [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 1.6.2015 č.j. 4 T 222/2014-223 a rozhodl *t a k t o*:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. se k odvolání obžalované MUDr. [REDACTED] [REDACTED] napadený rozsudek **z r u š u j e** v celém rozsahu.

S přihlédnutím k ust. § 259 odst. 3 tr.ř. se **n o v ě** rozhoduje takto:

Obžalovaná

MUDr. [REDACTED]

rozená [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED] praktická lékařka, trvale bytem [REDACTED]

je v i n n a, ž e

dne [REDACTED] v době nejméně od [REDACTED] do [REDACTED] hodin v [REDACTED] na ulici [REDACTED] č. [REDACTED] jako praktická lékařka ve své ordinaci při ošetřování [REDACTED] která přišla pro bolest v krku a kašel, stanovila diagnózu infekční zánět horních cest dýchacích, a i přesto, že věděla, že u [REDACTED] po požití léku Curam, obsahující též Amoxicilin, byla prokázána alergická reakce, závažným způsobem porušila mimo jiné ustanovení § 4 odst. 5, § 45 odst. 1 a § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. a dále i článek 4 zákona č. 96/2001 Sb.m.s., Úmluvy o lidských právech a biomedicině, a předepsala jí antibiotikum penicilinové řady Duomox (genericky Amoxicilin), kdy po příchodu [REDACTED] [REDACTED] do svého bytu a požití jedné tablety došlo u ní k alergické reakci, ve 14.55 hodin byla poškozená přijata na ARO Sdruženého zdravotnického zařízení [REDACTED] kde byl potvrzen anafylaktický šok, při němž došlo k rozvoji difusní intravaskulární koagulopatie a dalšímu prohloubení selhávání organismu a krevního oběhu, kdy v návaznosti na stále se zhoršující stav byla poškozená dne [REDACTED] převezena na ARK FN [REDACTED] kde i přes intenzivní resuscitační péči dne [REDACTED] v [REDACTED] hodin zemřela,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobila smrt a tento čin spáchala proto, že porušila důležitou povinnost vyplývající z jejího povolání a uloženou jí podle zákona,

č í m ž s p á c h a l a

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

z a t o s e o d s u z u j e:

Podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti samostatně pracujícího praktického lékaře na dobu

v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaná povinna zaplatit na náhradě škody poškozeným:

- [REDACTED] nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] částku 259.711 Kč,
- [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] částku 240.000 Kč,
- [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] částku 240.000 Kč,
- [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] částku 175.000 Kč,
- [REDACTED] se sídlem [REDACTED] IČ: [REDACTED] pobočka [REDACTED] pracoviště [REDACTED] částku 221.138 Kč.

O d ů v o d n ě n í:

Shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále byla obžalovaná MUDr. [REDACTED] uznána vinnou zločinem usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku, kterého podle skutkových zjištění soudu I. stupně se měla dopustit tím, že:

- že dne [REDACTED] v době nejméně od [REDACTED] do [REDACTED] hodin v [REDACTED] na [REDACTED], jako praktická lékařka ve své ordinaci při ošetřování [REDACTED] která přišla pro bolest v krku a kašel, stanovila diagnózu infekční zánět horních cest dýchacích, a i přesto, že byla srozuměna s tím, že u poškozené byla prokázána alergie na Amoxicilin, závažným způsobem porušila mimo jiné ustanovení § 4 odst. 5, § 45 odst. 1 a § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. a dále i článek 4 zákona č. 96/2001 Sb., Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, a předepsala jí antibiotikum penicilinové řady Duomox (genericky Amoxicilin), kdy po požití jedné tablety došlo k alergické reakci, ve [REDACTED] hodin byla poškozená přijata na ARO Sdruženého zdravotnického zařízení [REDACTED], kde byl potvrzen anafylaktický šok, při němž došlo k rozvoji difusní intravaskulární koagulopatie a dalšímu prohloubení selhávání organismu a krevního oběhu, kdy v návaznosti na stále se zhoršující stav byla poškozená dne [REDACTED] převezena na ARK FN [REDACTED] kde i přes intenzivní resuscitační péči dne [REDACTED] v [REDACTED] hodin zemřela.

Za to byla odsouzena jednak podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let s podmíněným odkladem jeho výkonu podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání 3 let, jednak podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti samostatně pracujícího praktického lékaře na dobu v trvání 3 let. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byla obžalovaná uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené [REDAKCE] částku ve výši 259.711 Kč, poškozené [REDAKCE] částku ve výši 240.000 Kč, poškozenému [REDAKCE] částku ve výši 240.000 Kč, poškozenému [REDAKCE] částku ve výši 175.000 Kč a poškozené [REDAKCE] částku ve výši 221.138 Kč.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonné lhůtě odvolání obžalovaná MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] které zaměřila do všech výroků napadeného rozsudku. V rámci jeho odůvodnění vypracovaného její obhájkyní namítala, že soud prvního stupně neprovedl všechny důkazy, které byly v řízení navrhovány, a jsou tak dány pochybnosti o závěru, zda k úmrtí poškozené došlo výlučně vinou obžalované. V této souvislosti uvedla, že znalci MUDr. [REDAKCE] Ph.D., MUDr. [REDAKCE], Ph.D., a RNDr. [REDAKCE] CSc., v jimi vypracovaném znaleckém posudku ze dne 16. 1.2014 pod bodem 5 uvedli, že hodnocení správnosti lékařského postupu lékařů při léčbě v průběhu hospitalizace poškozené od 19.11.2013 do 21.11.2013 je plně v kompetenci nezávislé odborné komise, resp. znalců z příslušných oborů (např. alergologie, intenzivní medicíny, praktického lékařství). Obžalovaná dále zdůraznila, že v řízení nebylo prokázáno, že poškozená [REDAKCE] požila tabletu Duomoxu. V návaznosti na to uvedla, že účinnou látkou Duomoxu je Amoxicillin, který má velmi krátký poločas vylučování (asi 0,3-1,7 hodiny) a v těle pacienta se prokáže nejvýše v rozsahu 10 hodin od jeho aplikace, přičemž přítomnost této látky v těle poškozené [REDAKCE] nebyla nalezena. Jelikož aplikaci tablety Duomoxu poškozenou [REDAKCE] nebyl nikdo kromě samotné poškozené přítomen, nelze tak jednoznačně stanovit, zda poškozená [REDAKCE] daný lék užila, a to už jen s ohledem na množství jiných léků, které poškozená [REDAKCE] pravidelně užívala. Soud I. stupně dle názoru obžalované nesprávně postupoval, když nezajistil provedení důkazu, a to z výsledků odběrů tekutin z těla poškozené [REDAKCE] které měly být provedeny po příjezdu poškozené do krnovské nemocnice, a tímto postupem došlo ke ztížení postupu znalců pro objektivní vypracování znaleckého posudku. Znalci se dále vyjádřili, že v těle poškozené byla zjištěna přítomnost léku Midazolam, který byl rovněž způsobit, s ohledem na zdravotní stav poškozené, vyvolat anafylaktický šok. V této souvislosti nebylo v řízení zjištěno, zda poškozená [REDAKCE] není na lék Midazolam alergická a zda léčba s aplikací tohoto léku nemohla přispět k úmrtí poškozené. Z odborného posudku oborové komise pro všeobecné praktické lékařství vědecké rady České lékařské komory, vypracovaného na žádost obžalované, vyplynulo, že s ohledem na léčebný postup poskytnutý obžalovanou poškozené, byť nebyl lege artis, nelze dospět k jednoznačnému závěru, že tento postup byl jedinou příčinou úmrtí poškozené [REDAKCE]. Obžalovaná rovněž zdůraznila, že v době předpisu léku Duomoxu jí nebylo známo, že poškozená [REDAKCE] je alergická na Amoxicillin, když v této době ještě nebyla seznámena se zprávou alergologické poradny MUDr. [REDAKCE]. Obžalovaná poukazovala na průběh návštěvy poškozené [REDAKCE] v její ordinaci dne 19.11.2013, v rámci níž poškozená [REDAKCE] předala obžalované větší množství lékařských zpráv se závěry

z její hospitalizace ve Fakultní nemocnici v [REDAKCE] Poškozená [REDAKCE] nesdělila obžalované informaci o zjištěné alergii na Amoxicillin, pokud by jí tato informace byla sdělena, k předepsání předmětného léku by nedošlo. Poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] byl lék Duomox již předepsán v lednu 2013, tehdy nepřivodil žádnou alergickou reakci. Poškozená hůře snášela i jiné léky, např. Curam apod., kdy o alergii na předmětný lék si obžalovaná učinila poznámku na přední stranu chorobopisu. Pokud by tedy obžalovaná byla informována o alergii poškozené na lék Amoxicillin, zcela jistě by si obdobným způsobem udělala poznámku i o této alergii na přední stranu chorobopisu. Obžalovaná tedy v době návštěvy poškozené v její ordinaci dne 19.11.2013 nebyla informována o alergii poškozené na Amoxicillin, tato zpráva jí byla předána s dalšími zprávami bez jakéhokoliv komentáře poškozené [REDAKCE] v důsledku čehož došlo k osudové chybě obžalované v tom, že předepsala lék, na který poškozená byla alergická. Obžalovaná dále odkázala na výslech znalce MUDr. [REDAKCE] u hlavního líčení, v rámci něhož uvedl, že Medizalom často způsobuje alergické reakce a příčinou smrti poškozené mohl být její celkový zdravotní stav. Uložený trest zákazu činnosti obžalovaná považuje na nepřiměřeně přísný. Obžalovaná pracuje jako praktická lékařka cca 30 let, má dlouhodobé zkušenosti a v její práci nebyly shledány žádné závady. V rámci její dlouholeté praxe nedošlo k zásadním pochybením, nebyla šetřena Českou lékařskou komorou, nebylo proti ní vedeno řízení pro žádnou jinou trestnou činnost či přestupek a v místě svého bydliště má velmi dobrou pověst. V případě obžalované tak není dán důvod, aby jí byla zakázána činnost, kterou po velmi dlouhou dobu bezproblémově vykonávala. Rovněž výrok týkající se náhrady škody je předčasný, když byl přiznán všem pozůstalým bez rozlišení dalších podrobností. Obžalovaná tak navrhla, aby byl rozsudek Okresního soudu v Bruntále zrušen a došlo k doplnění dokazování ve smyslu podaného odvolání. Pokud by i přesto odvolací soud dospěl k závěru o vině obžalované, navrhla, aby bylo upuštěno od uložení zákazu činnosti a aby poškození byli se svými nároky odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Krajský soud v Ostravě, jakožto soud odvolací, především konstatuje, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou (§ 246 odst. 1 písm. b) tr.ř.) a ve lhůtě naznačené v ust. § 248 odst. 1 tr.ř. Odvolací soud z podnětu odvolání přezkoumal ve smyslu § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k těmto závěrům.

Po přezkoumání napadeného rozsudku ve shora naznačeném rozsahu, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, odvolací soud musí konstatovat, že řízení ani rozsudek samotný v přezkoumávané části netrpí žádnými závažnými vadami, tedy takovými, které by odůvodňovaly postup podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., když v tomto řízení byla dodržena všechna stěžejní ustanovení trestního řádu, zejména ta, která mají zabezpečit právo obžalované na obhajobu a ustanovení, týkající se zahájení trestního stíhání a seznámení s výsledky vyšetřování, jakož i ustanovení, která mají zabezpečit řádné objasnění věci. K námitce podaného odvolání týkající se neprovedení všech navrhovaných důkazů je nutno předně uvést, že v takto proběhnuvším řízení provedl soud I.stupně veškeré důkazy potřebné k tomu, aby bylo ve věci možno rozhodnout, a to jak po stránce skutkové, tak i po stránce právní bez důvodných pochybností, jak to má na mysli ust. § 2 odst. 5 tr.ř. Poté soud I.stupně hodnotil provedené důkazy podle svého

vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 2 odst. 6 tr.ř.). Soud I.stupně důvodně nepřistoupil k provedení navrženého doplnění znaleckého posudku z oboru soudního lékařství o odpověď na otázku č. 5 vztahující se k otázce hodnocení postupu lékařů v průběhu hospitalizace poškozené, neboť tento postup s ohledem na skutečnosti zjištěné na základě ostatních provedených důkazů se jevil zcela nadbytečný a v zásadě nemající vliv na závěry zjištěné z již provedeného dokazování.

Soud I. stupně nepochybil, pokud na základě provedených důkazů dospěl k závěru, že obžalovaná MUDr. [REDAKCE] jako praktická lékařka věděla, že její pacientka [REDAKCE] měla alergickou reakci na lék Curam, jehož složení znala, tedy že obsahuje též Amoxicilin, že přesto dne 19.11.2013 při ošetřování této pacientce předepsala antibiotikum penicilinové řady Duomox (genericky Amoxicilin) a že po požití 1 tablety tohoto antibiotika došlo u [REDAKCE] k imunitní reakci a že bezprostřední příčinou její smrti bylo selhání krevního oběhu při anafylaktickém šoku.

Skutkový závěr, že obžalovaná MUDr. [REDAKCE] věděla o alergické reakci na lék Curam, soud I. stupně správně opřel vedle výpovědi obžalované, která rovněž uvedla, že znala jeho složení, o závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, specializace pro všeobecné lékařství MUDr. [REDAKCE] včetně jeho výpovědi v hlavním líčení. Dle tohoto znaleckého posudku první těžká alergická reakce na amoksiklav se u pacientky [REDAKCE] objevila po podání jedné tablety léku Curamu dne 3.10.2013, který jí naordinovala MUDr. [REDAKCE] pacientka si sama zavolala RZP, při ošetření na stacionární příjmové ambulanci interního oddělení [REDAKCE] bylo pacientce doporučeno hlásit se u obvodní lékařky a objednat se k alergologickému vyšetření. Tuto skutečnost zaznamenala MUDr. [REDAKCE] dne 4.10.2013 do zdravotnické dokumentace pacientky [REDAKCE] Obžalovaná MUDr. [REDAKCE] si tedy v době lékařského vyšetření dne 19.11.2013 byla vědoma alergické reakce této své pacientky na lék Curam, v důsledku které jí odeslala na alergologické vyšetření. Zнала složení léku Curam, který způsobil v říjnu 2013 alergickou reakci poškozené, ten obsahuje dvě účinné látky, a to Amoxicilin a kalium – klavulat, jak to vyplývá jak z její výpovědi, tak i ze znaleckého posudku znalce MUDr. [REDAKCE]. Je proto zcela nerozhodné, zda poškozená [REDAKCE] sdělila obžalované, že jí spolu s dalšími lékařskými zprávami předává též lékařskou zprávu MUDr. [REDAKCE] ze dne 14.11.2013, ze které vyplývá, že u [REDAKCE] byla prokázána alergie na Amoxicilin s upozorněním, že je nutno dát pozor na veškerá antibiotika z penicilinové řady. Námitka odvolání obžalované MUDr. [REDAKCE] že poškozenou nebyla informována o výsledku alergologického vyšetření, proto nebyla shledána důvodnou.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalců MUDr. [REDAKCE] Ph.D., MUDr. [REDAKCE] Ph.D., a RNDr. [REDAKCE] CSc., je konstatováno, že ve vzorku moče a ve vzorku krve, které byly odebrány dne 20.11.2013 (za živa), nebyl prokázán Amoxicilin. Dle dodatku k tomuto znaleckému posudku nepřítomnost této látky v těchto vzorcích lze vysvětlit farmakokineckými vlastnostmi dané látky (biologický poločas vylučování Amoxicilinu v plazmě je 0,7 – 1,3 hodiny, tj. doba, za kterou se maximálně dosažené množství látky v plazmě zmenší na polovinu), ale také intenzivní léčbou šokového stavu poškozené, spočívající

v intenzivní podpoře krevního oběhu zvyšující eliminaci látek z těla. Ve vzorku jater odebraném při pitvě byl prokázán Midazolam a kofein. Je konstatováno, že Midazolam byl aplikován při hospitalizaci. Ve vztahu k obhajobě obžalované, která je i předmětem odvolacích námitek, že nebylo prokázáno, že poškozená [REDAKCE] požila tabletu jí předepsaného antibiotika, a to s poukazem na výsledku vyšetření moče a krve poškozené, je vedle dodatku tohoto znaleckého posudku důvodně soudem I. stupně poukazováno na výpověď svědka [REDAKCE] manžela poškozené, z jehož výpovědi mj. vyplývá, že po příchodu z práce tato doma nebyla, dcerou bylo následně zjištěno, že je hospitalizována, doma našel rozbalenou krabičku léků, v jednom platu chyběla tableta. Tuto část výpovědi svědka [REDAKCE] kterou potvrzuje jeho dcera, svědkyně [REDAKCE] je nutno dát do kontextu s dobou návštěvy poškozené v lékařské ordinaci obžalované, během které jí bylo předepsáno v souvislosti s akutními zdravotními potížemi antibiotikum penicilinové řady Duomox, a přivoláním RZP poškozenou, která následně v 14.55 hod. byla přijata na ARO v nemocnici v [REDAKCE] poté, co RZP byla nalezena v bezvědomí, intenzivně resuscitována pro zástavu srdce a dechu. Závěr soudu I. stupně, že poškozená před přivoláním si RZP, v souvislosti se svými zdravotními potížemi, se kterými vyhledala svou praktickou lékařku, která stanovila diagnózu infekční zánět horních cest dýchacích a předepsala antibiotikum penicilinové řady Duomox, požila jednu tabletu z balení obžalovanou předepsaného antibiotika, je proto zcela odůvodněný. Poškozená [REDAKCE] dle znaleckého posudku znalce MUDr. [REDAKCE] užívala léky na hypertenzi Bisoprolol, trávící potíže Kreon, od bolesti Novalgin, pro odvápnění kostí Calcichew D3, pro nespavost byl ordinován Stilnox. Souběžně užívané léky a předchozí operace účinek Duomoxu dle znalce neovlivnily. Jak již bylo shora ze znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství konstatováno, lék Midazolam byl podán poškozené až v průběhu její hospitalizace. Dle výpovědi znalce MUDr. [REDAKCE] ze zdravotní dokumentace poškozené nevyplývá, že by tento lék poškozené někdy dělal problém. Odvolací námítka zpochybňující užití tablety léku Duomox a vztahující se k léku Midazolam nebyly z uvedených důvodů shledány důvodnými.

Dle trestněprávní nauky postup lékaře je nutno hodnotit tzv. „ex ante“, tj. na základě informací, které měl lékař v té době k dispozici. Vznik trestněprávní odpovědnosti lékaře lze proto obecně, ve shodě s trestněprávní naukou a ustálenou rozhodovací praxí soudu, dovodit, pokud jeho jednání je v rozporu s povinnostmi lékaře poskytovat účelnou a hodnotnou péči, takové jednání musí být lékařem zaviněné nejméně z nedbalosti a zároveň následek v podobě těžké újmy na zdraví, popř. smrti, musí být v příčinné souvislosti s tímto jednáním (srov. např. rozhodnutí NS ČR ze dne 22.3.2005 sp.zn. 7 Tdo 219/2005). V obecné rovině je dále nezbytné uvést, že příčinný vztah, který spojuje jednání s následkem, je nezbytným obligatorním znakem tzv. objektivní stránky trestného činu. Samotná příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním pachatele a způsobeným relevantním trestněprávním následkem (účinkem) ovšem zakládá trestní odpovědnost pachatele jen za předpokladu, je-li vývoj příčinné souvislosti alespoň v hrubých rysech zahrnut jeho zaviněním. Určitá skutečnost (okolnost) neztrácí svůj charakter příčiny jen proto, že mimo ni byl následek způsoben ještě dalšími příčinami (okolnostmi, podmínkami). To znamená, že příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje, jestliže k jednání pachatele přistoupí ještě další skutečnost, jež spolupůsobí ke vzniku následku, ovšem za

předpokladu, že jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez níž by k následku nebylo došlo (srov. R 37/1975 Sb. r.tr.).

Provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaná MUDr. [REDAKCE] v době, kdy dne [REDAKCE] předepsala při ošetřování [REDAKCE] antibiotikum penicilinové řady Duomox (genericky Amoxicilin) v souvislosti s diagnózou infekční zánět horních cest dýchacích, tak věděla, že tato pacientka po požití léku Curam, jehož složení znala, tedy že obsahuje Amoxicilin, měla dne 3.10.2013 alergickou reakci, v důsledku které si přivolala RZP, což si vyznačila v její lékařské dokumentaci a současně ji odeslala k alergologickému vyšetření. K předepsání tohoto antibiotika dne [REDAKCE] je nutno poukázat jak na závěry znalce MUDr. [REDAKCE], tak na závěry odborného posudku oborové komise pro všeobecné praktické lékařství vědecké rady České lékařské komory ze dne 19.2.2015, dle kterých tento postup lékařky MUDr. [REDAKCE] byl porušením pravidel lékařské vědy a zcela mimo přípustné riziko výkonu povolání. Soud I. stupně důvodně dospěl k závěru, že obžalovaná MUDr. [REDAKCE] jeho předepsáním závažným způsobem porušila mimo jiné ustanovení § 4 odst. 5, § 45 odst. 1 a § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. a dále i článek 4 zákona č. 96/2001 Sb.m.s., Úmluvy o lidských právech a biomedicině.

S ohledem na výše rozvedené skutečnosti je možno uzavřít, že mezi jednáním obžalované MUDr. [REDAKCE] u níž zavinění je nutno posoudit dle ust. § 16 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku jako vědomou nedbalost, a následkem v podobě smrti poškozené je dána příčinná souvislost, která není přerušena okolností, jaký byl její zdravotní stav, jak na něj bylo odvoláním poukazováno, ten obžalované jako ošetřující lékařce byl znám. Obžalovaná MUDr. [REDAKCE] svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty trestného činu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1,2 tr.zákoníku.

Soud I. stupně správně dospěl k závěru, že obžalovaná MUDr. [REDAKCE] jako obvodní lékařka poškozené [REDAKCE] si byla velmi dobře vědoma alergické reakce této své pacientky na lék Curam, jehož složení znala, že tedy obsahuje též Amoxicilin, kdy v této souvislosti ji odeslala na alergologické vyšetření. Z obžaloby státní zástupkyně soud I. stupně převzal do výroku o vině popis skutku, v němž tento závěr byl vyjádřen pouze obecně tak, že obžalovaná „i přesto, že byla srozuměna s tím, že u poškozené byla prokázána alergie na Amoxicilin, přesto...“, aniž jej blíže skutkově upřesnil, a dále změnil obžalobou užitou právní kvalifikaci přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1,2 tr.zákoníku na zločin usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1,2 tr.zákoníku, ačkoliv všechny nedbalostní trestné činy jsou dle ust. § 14 odst. 2 tr.zákoníku přečiny. Pro tyto vady rozsudku spočívající v neúplnosti skutkových zjištění vyjádřených v popisu skutku a v nesprávném označení užití právní kvalifikace dle § 143 odst. 1,2 tr.zákoníku, odvolací soud k odvolání obžalované v napadeném rozsudku zrušil výrok o vině, v návaznosti výrok o trestu a výroky o náhradě škody.

S přihlédnutím k ust. § 259 odst. 3 tr.ř. odvolací soud nově uznal obžalovanou MUDr. [REDAKCE] vinnou skutkem popsáním v napadeném rozsudku s tou úpravou, že tato předepsala pacientce [REDAKCE] antibiotikum penicilinové řady Duomox (genericky Amoxicilin) i přesto, že věděla, že u [REDAKCE] po požití léku

Curam, obsahující též Amoxicilin byla prokázána alergická reakce, jež nově kvalifikoval jako přečin usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1,2 tr.zákoníku.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud I. stupně správně vycházel především z ust. § 38 a § 39 tr.zákoníku. Přihlédl k dosavadní bezúhonnosti obžalované, vzal rovněž správně v úvahu i její postoj k vytykané trestné činnosti, její snahu hledat zavinění na vzniklém anafylaktickém šoku u jiných osob. Důvodně vedle trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu uložil s ohledem na flagrantní pochybení obžalované při léčbě poškozené, které vedlo k fatálnímu následku, též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti samostatně pracujícího praktického lékaře. Jelikož soudem I. stupně uložený trest, v podobě trestu odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti samostatně pracujícího praktického lékaře na dobu v trvání 3 roků, je trest přiměřený, který odpovídá povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, dosavadnímu způsobu života obžalované a možnosti nápravy, odvolací soud nově obžalované MUDr. [REDAKCE] shodně s napadeným rozsudkem uložil oba tyto tresty ve výměrách, jak byly uloženy napadeným rozsudkem.

K odvolací námitce stran stanovení povinnosti zaplatit odškodnění a náhradu škody pozůstalým po zemřelé poškozené [REDAKCE] kteří se s těmito nároky k trestnímu řízení řádně a včas připojili, je nutno konstatovat, že soud I. stupně vzal z provedených důkazů správně za prokázané, že v souladu s ust. § 444 odst. 3 a § 449/2,3 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31.12.2013, nárok na odškodnění a náhradu škody vznikl v souvislosti se smrtí poškozené [REDAKCE] kterou svým nedbalostním jednáním způsobila obžalovaná, přičemž tento závěr soudu I. stupně je správný, i co do výše, nelze jej rozhodně považovat za předčasný. Odvolací soud proto nově rozhodl o povinnosti obžalované zaplatit těmto jednotlivým poškozeným, jakož i zdravotní pojišťovně [REDAKCE] (což ve vztahu k této poškozené organizaci odvolání zpochybněno nebylo), odškodnění a náhradu škody v částkách uvedených ve výročí o náhradě škody v napadeném rozsudku.

P o u č e n í :

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1 a)-1) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 23.5.2016

Za správnost vyhotovení:
Irena Juříčková

JUDr. Čestmír Duda, v.r.
předseda senátu